

Naj pa že čebelar tako ali tako premikalne letvice s satovnimi začetki zaznamljuje, mu je to le enkrat za vsako letvico storiti potreba; kajti pozneje mu ni treba več za kaj družega skrbeti, kakor samo za to, da kedar kaki sat od satnika odreže, naj je prazen ali z medom napolnjen, vselej malo sledú na satniku pustí, in tako mu bodo čebele zmiraj po tem sledu zopet nove satove delale.

Kedar v jeseni čebele trgaš, in polne satove od satnikov režeš, pusti tedaj na vsaki letvici okoli $\frac{1}{4}$ palca medenega sata. Te satnike znaš potem v druge panjove dejati, katere za pleme pustiš, da ti bodo čebele méd od njih polizale, ali jih pa v kaki škaf, ki ga za méd imaš, po konci postavi in čez zimo prihrani. Spomladi, kedar čebele rojiti začnó, ti bodo te letvice, na katerih je še kolikor toliko medú, za roje prav zeló na hvalo hodile.

Kedar kak roj v nov Kranjsk panj deneš ali vsadiš, naredi tako-le:

Vjemi roj v ravšelj, ali če ti je na kako drevo sedel, ga ogrebi v kak navaden Kranjski panj. Potem položi v novi Kranjski panj vse s satovnimi. S začetki zaznamovane letvice, kolikor jih va-nj gré, se vé da, če so letvice le samo s praznimi satovnimi koščeki zaznamovane, se ti čebele ne bodo mogle dlúgam vvesti, kakor na letvice; zakaj včasih so čebele svojo glavne in nagajive, in ko bi, na pr. le kacij 6 ali 8 s praznim satjem zaznamovanih letvic v panj dejal, se ti utegnejo čebele ravno tam na strop panja vvesti, kjer letvic ni. Drugače je pa, če imaš že take satnike, iz katerih si poprejšnjo jesen medene satove porezal. Tacih letvic, katerih se še kaj medú drží, se čebele vselej rade poprimejo, toraj jih je treba le toliko v panj dejati, kolikor se sprevidi, da jih bo roj koj v začetku potreboval.

Ko si dzierzonziziran Kranjski panj, v katerega misliš roj vsaditi, tako pripravil, potem razgrni na večer, ko je solnce že za goro šlo, kacij 20--30 stopinj za uljnjakom, kako plahto ali rjuho na tla, položi na en konec rjuhe ali plahte panj, v katerem imaš zaznamovane letvice, vzemi mu zadnjo končnico proč, in roj iz ravšeljna, al navadnega panja, kjer ga že imaš, ravno pred odprti zadnji konec novega panja na rjuho ali plahto vsuj. Čebele se ti bodo hitro v novi panj spravile, posebno če še s kako žlico nekatere va-nj brsneš.

Ako si novemu Kranjskemu panju, v katerega si roj vsadil, le samo s praznimi satovnimi koščeki zaznamovane letvice dal, ti bodo čebele prve dni vse satovne košččke prav lepo osnažile, in jih še bolje na letvice prilepile. Pri tem delu bodo navadno veliko črvive zalege na dno panja nametale, katero s kakim peresom al s kako metljico nekaterekrat iz panja pometi, da se ti črvi ne zaredé. (Dal. prih.)

Stelja in gnoj.

(Dalje.)

§. 35. Kdaj in kako se smé stelja grabiti?

Videli smo, koliko nezmerno škodo po gozdih dela neprizanašljivo grabljenje stelje. Ta škoda je še veliko večja kakor škoda po obsekovanji, ker s tem se ne končuje le samo gozdno drevje, ampak tudi gozdna zemlja. Ta škoda pa je na prvi pogled veliko manj očitna, tudi je po legi in lastnosti gozdov močno različna in dá se torej veliko lože zakrivati s praznimi izgovori, po katerih se kmet sam svojemu žepu laže.

Ne listje in ne igličevje se nikoli ne smé grabiti v mladem gozdu, in sicer dotlej ne, dokler se taisti še čvrsto spodrašča, to se pravi, do malo let pred posekovanjem. To mora veljati za splošno pravilo, od katerega se smé le v posamesnih primerljajih odjenjati. Kedar se bliža deležu čas posekovanja, takrat v največ primerljajih, zlasti v senčnih krajih, ni le dopuščeno, temuč je celó koristno steljo pograbi, da zamore seme, padajoče z drevés, res do zemlje priti in poganjati. Koristno celó je v tako zemljo za eno leto podzemlje (krompirja) nasaditi, da se prst zrahljá in za prihodnjo setev pripravi. Drugač bi utegnili biti po solnčnih in suhih deležih, kjer bi se vsaj veliko stelje ne smelo odgrabljeti, da se v njih vlaga ohrani. Ako se je gozdu o njegovi rasti prizanašalo, je pri posekovanji toliko množina stelje, da se more gotovo lahko utrpeti, ako se je nekoliko pustí kakor za odejo in gnoj, druga se pograbi.

Po marsikaterih krajih zlasti veter nakopiči toliko listja, da utegne prej škodovati, kakor pa koristiti; tukaj se pa sme velik del brez škode vzeti. Ako se jeseni, ko drevje obleti, enkrat v dveh letih novo obletelo listje pograbi in staro pokrivalo listja pustí, najbrže to drevesni rasti ne škoduje; sploh utegne prav biti, ako se vrhni del stelje pograbi iz gozda, kjer je močno nakopičena. Vendar se pa nikoli ne sme vse do golega (do tal) pograbi, saj majhna odeja mora ostati. Po jelovjih lesovih naj se stelja grabi jeseni pred novim obletovanjem, da se za zimo odeja nadomesti. Kdor hoče v resnici log varovati, bode kmalu vedel, kako mu je to vravnavati. Dobrovoljnemu gospodarju v taki reči ni potreba pravil dajati, kakoršne je brez tega za vse razne primerljeje komaj moč ustanoviti. Ni prepovedano zmérno grabljenje sploh, kedar gospodar ima to skrb, da gozdu prizanaša, ampak grabljenje do golih tal, ko se korenine poškodejejo, in grabljenje v kratkem zapored, to je napačno.

Nič ni prepovedano, kar se more brez škode zgoditi; kar pa škodo dela, se prepoveduje samo po sebi. Opomniti resno pa na škodo, katero si ljudje delajo dostikrat iz nevednosti, to je gotovo naša dolžnost, in ljudstvo bi ne delalo po pameti, ako bi zaničevalo očitno resničen poduk od taci mož, ki so v reči iznajdeni. Res je, da tako si pridobi manj stelje kakor poprej. Ako pa kdo gospodarstvo z gnojem zboljša, bode z manjšo množino stelje veliko bolje izhajal, kakor pa s poprejšnjimi silnimi kupi.

Ljubi rojaki! bodi vam še enkrat rečeno, ne ravná se za to, da bi se vam vzela potrebna gozdna stelja, ampak za to, da vas opomnim na silno škodo, katero delate svojim gozdom in logom z neprizanašljivim grabljenjem stelje, ne da bi s tem svojim poljem kaj koristili.

(Dalje prihodnjič.)

Gopodarske skušnje.

Apno dober gnoj trtam.

Vrtnarska družba v Frankfurtu hvali apno, da močno pospeši rodovitnost vinogradov, kjer zemlja nima apnénika v sebi. V taci nogradih naj se zgodaj spomladi pognoji trtam z apnom, v prah zdrobljenim. Vsaki trti zadostuje perišče apna, ki se okoli nje najsipi in potem rahlo pod zemljo spravi.